

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

VVigornien. Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

VALTERO ARCHIEPISCOPO
& Capitulo Rothomagen.

Epist. 259.
De reparanda
Ecclesia decre-
tum majoris &
sanioris partis
obtinuit.
Cap. Ex parte.
De his que sunt
à maj. part. cap.

EX parte tua, frater Archiepiscopo, apostolicis fuit auribus intimatum quòd ad restaurandam fabricam Rothomagen. Ecclesia tractatum communiter habuistis, te frater Archiepiscopo postulante ut quilibet Canonicorum tecum pariter aliquam suorum reddituum portionem operi tam pio & necessario deputaret. Quia verò super hoc diversa fuerunt inter vos, filij Canonici, & variæ voluntates; ne tam laudabile opus ex vestra dissidentia negligatur, auctoritate præsentium duximus statuendum ut si qui vestrum ipsius Archiepiscopi & majoris & sanioris partis Capituli * futuris super hoc constitutionibus duxerint resistendum, obtineat sententia plurimorum. Nulli ergo &c. Datum Romæ apud S. Petrum V. Idus Iunij, Pont. nostri anno primo.

* In Quarta
Compilat. statu-
tis l. h. dux.

VALTERO ARCHIEPISCOPO
Rothomagen.

Epist. 260.
Ut auctacter
sua jurisdic-
tione utatur, &
Regum minas
non pertimescat,
Pontificis
auxilio cõfilius.

ANxietate cordis & amaritudine premimur, cum angustias, onera, & gravamina, quæ zelo justitiæ pro libertate Ecclesiæ manutenenda æquo animo & invicta fortitudine toleras, ad memoriam nostram reducimus, & meditatione sedula cogitamus. Veruntamen quòd in te perfectionem virtutis adimplens, non potuisti à tuæ constantiæ proposito amoveri, tuam super hoc prudentiam commendamus, & fortitudini tuæ plurimum in Domino congaudemus. Nos autem fraternitati tuæ volentes patrocinium apostolicum impertiri, tam te quàm Ecclesiam regimini tuo commissam sub beati Petri & nostra protectione suscipimus. Verum quia, sicut ex literis tuis nobis innotuit, carissimi in Christo filij nostri Philippus Francorum & R. Angliæ Reges illustres, dum inter se componerent, statuerunt super caput tuum quatuor Clericos eligendos, ad quos pertineat judicare utrum tenere vel non tenere debeat sententia quam in terram vel homines Regum ipsorum profuis excessibus ordine canonico duxeris promulgandam; (quam si judicaverint non tenere, ipsis Regibus sive ei in cujus terram vel homines sententiam tuleris, licebit bona tua & redditus occupare, donec lata sententia revocetur) frater-

nitati tuæ sub pœna officij & beneficij districtius inhibemus ne illi tam iniquæ conventioni auctoritatem præbeas vel assensum; sed, sicut consuevisti, & antecessores tui fecisse noscuntur, tuæ jurisdictionis officium per tuam provinciam studeas exercere; nõsque sententiam ratam habemus, & habebimus, si quam in terras vel homines tuæ jurisdictioni subiectos hætenus canonicè promulgasti, vel amodo decreveris promulgare. Datum &c. ut supra, III. Nonas Iunij.

VVICORNIIEN. EPISCOPO.

Quamvis ad abolendam simoniacam pravitatem à prædecessoribus nostris varia emanaverint instituta, usque adeo tamen in quosdam Satanæ filios morbus ille irrepsit, ut adhuc, peccatis exigentibus, nec levi potuerit medicamine nec igne curari, quin eò potius iniquitatis semina pullularint, quòd amplius sollicitudo messorum ea vifa est suffocare. Significasti siquidem nobis quòd in diocesi tua in tantum simoniacæ labes prævaluit ut quidam publicè fuerint ipsius contagio maculati, nec crimen suum aliqua possint tergiversatione celare. Eapropter, venerabilis in Christo frater, tuis precibus annuentes, eos quos tibi constiterit reos esse criminis memorati, appellatione frustratoria non obstante, canonicè puniendi liberram tibi concedimus auctoritate apostolica facultatem. Nulli ergo &c. Datum &c. VI. Idus Iunij.

Epist. 261.
De simoniacis
puniendis.
Vide caput
Quamvis ad
abol. De simo-
niac. in secunda
Collecta.

EPISCOPO ET CANONICIS
Oscensibus.

Mille nocendi modos & dolositates multiplices suorum mentibus spiritus perditionis inspirat, immo etiam eos potius dejicere nititur, quos majori viderit religioni astrictos. Non autem de ipsius nobis est fraudibus conquerendum, qui à suæ creationis primordio mala semper meditatatus est in corde suo, propositis justis invidit, & iniquis cogitationibus aspiravit, sed de eo potius condolemus, cum in eos prævaleret qui religionis tenentur formam & habitum observare. Sanè cum nuper in Vrbe quidam in falsitate Bullæ nostræ deprehensi fuissent, & falsariorum fraude detecta, tutum non esset aliquibus per eos sui cordis malitiam exercere, G. quondam

Epist. 262.
Vt falsarios
quidam puni-
tur.

Vide supra epist.
254.